

รติมา สกุลงาม 2551: การดูดซับไอร์ออน (II) ไอออนในสารละลายด้วยสารห่ายทาง
กระรอกและสารห่ายพวงชะโด ปริญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
(วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม) สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม วิทยาลัยสิ่งแวดล้อม
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์นพนธ์ ตั้งคณาภิรักษ์, Ph.D.
106 หน้า

ไอร์ออน (II) ไอออนที่เหลือจากการดูดซับจากผงสารห่ายทางกระรอกและสารห่ายพวง
ชะโด ถูกตรวจวัดในรูป $\text{tris}(1,10\text{-phenanthroline})\text{iron(II)}$ ด้วยวิธีสเปกโทรโฟโตเมตรีที่ความยาว
คลื่น 510 นาโนเมตร และได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดูดซับ ได้แก่ พีเอช (4-13) ระยะเวลา
ปั่นกววน ระยะเวลาสัมผัส ความเข้มข้นของไอร์ออน (II) ไอออน (100-500 มิลลิกรัมต่อลิตร) และ
ปริมาณของตัวดูดซับ (10-100 กรัมต่อลิตร) นอกจากนี้ยังพบว่ากระบวนการดูดซับสอดคล้องกับ
สมการไอโซเทอร์มของแลงเมียร์และฟรุนดลิช นำสภาวะที่ได้จากการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการ
ดูดซับไอร์ออน (II) ไอออนในน้ำเสียจากโรงงานผลิตรถยนต์ และโรงงานผลิตอิเล็กทรอนิกส์